

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ

Το Θεατρικό και προτεινόμενα τραγούδια (στο τέλος)
Συγγραφέας : Νοβρατίδου Άννα

**(ΤΡΑΓΟΥΔΙ κρατάνε πανιά μαύρα .Προσχωρούν πένθιμα με
μυτούλες αφήνουν πανιά να τους πέσουν και εναλλάξ με τα πανιά
μπαίνουν και κερά που τοποθετούνται μπροστά στην σκηνή)**

Αφηγητής: Ένα ταξίδι όμορφο θα πάμε μαζί, την ξακουστή ιστορία των Βυζαντινών να δούμε, να γνωρίσουμε και να θαυμάσουμε!

Βρισκόμαστε λοιπόν στο έτος 667 π. Χ. Ένας νεαρός πρίγκιπας των Μεγαρέων, ο Βύζαντας, θέλει να φύγει από την πόλη του και να χτίσει μια νέα αποικία. Συνηθισμένο πράγμα για την εποχή . Έτσι γέμισαν με ελληνικές αποικίες η Ιταλία και τα παράλια της Μ. Ασίας.

Γι αυτό το λόγο λοιπόν, ήρθε στο μαντείο των Δελφών ο Βύζαντας, να πάρει χρησμό για την τοποθεσία της νέας πόλης.

(Μουσική :

**Μπαίνει η Πυθία και η Ιέρεια της. Κάνουν κύκλο στη σκηνή με
βηματισμό.**

Μετά μπαίνει ο Βύζαντας με τους άντρες του που κρατούν δώρα)

Βύζαντας: Θέλω χρησμό καλό να μου δώσετε. Πόλη αξέχαστη στους αιώνες θέλω να χτίσω. Μόνο να είναι ξεκάθαρο το μέρος να μου πείτε κι εγώ αύριο κιόλας φεύγω με τους φίλους μου, ζωή να δώσω στον καινούριο τόπο.

Ιέρεια Α΄: Εύκολο ζητάς από την Πυθία μας. Βλέπω πολλά και καλά δώρα έφερες και πρόβλημα δεν θα έχεις! Μόνο περίμενε! Πρέπει οι θεοί πρώτα το μέρος να της φανερώσουν.

(Αφήνουν τα δώρα τους στην Πυθία)

Πυθία: (Πλένει πρώτα τα χέρια και το πρόσωπό της με νερό. Μασάει τη δάφνη και ανεβαίνει στον Βωμό) Δίπλα στην πόλη των τυφλών την πόλη σου να χτίσεις.

Βλέπω λαμπρό μέλλον μπροστά της. Ξεκίνα μην αργείς! Η ιστορία σε περιμένει.

Βύζαντας: Δίπλα στην πόλη των τυφλών; Δεν έχω ακούσει ποτέ γι αυτή την πόλη. Λίγη βοήθεια ακόμα σε παρακαλώ. Ζήτησα ξεκάθαρο μέρος. Πολλά τάλαντα έχω φέρει γι αυτό το σκοπό. Όμως μια πόλη γεμάτη τυφλούς; Πού θα τη βρω; Ποιος θα με βοηθήσει; **(Αφήνει τα χρήματα που έφερε)**

Πυθία: Κανείς δε θα σε βοηθήσει. Το μυαλό σου να βάλεις σε λειτουργία πρέπει.. Η πόλη σου, που θα μείνει αξέχαστη στους αιώνες, πρέπει να χτιστεί δίπλα στην πόλη των τυφλών. **(Φεύγει)**

Βύζαντας : Στάσου Πυθία μη φεύγεις ! Πού πας;

Ιέρεια Β΄: Το χρησμό σου τον πήρες! Αξιοποίησέ τον σωστά και όλα θα πάν καλά. Παράπονα μην κάνεις! Αυτά φανέρωσαν οι θεοί κι αυτά πρέπει ν' ακολουθήσεις. Σεβάσου τα για να έχεις τη βοήθεια και την ευλογία τους.

(Δυναμώνω μουσική .

**Ο Βύζαντας με τους Μεγαρείς περπατούν γύρω στη σκηνή και ρωτούν.
Στήνονται ως καράβι)**

Αφηγητής: Και περπατούσαν και ρωτούσαν οι Μεγαρείς όμως κανένας δεν ήξερε τι να τους πει. Ο Βύζαντας απελπίστηκε. Ήταν πλέον σίγουρος ότι η Πυθία τον κορόιδεψε. Είχαν ήδη διασχίσει όλη τη Θράκη. Θάλασσα ξεχύνονταν κάτω από το λόφο στον οποίο σταμάτησαν να ξεκουραστούν οι Μεγαρείς. Και τότε την είδε!

Βύζαντας: Να τη φίλοι μου! Να τη η πόλη των τυφλών! Η Χαλκηδόνα, απέναντι, στην άλλη μεριά της Θάλασσας. Δεν μπορεί άνθρωποι ν' άφησαν αυτό το μέρος και να πήγαν να χτίσουν την πόλη τους εκεί. Αυτή είναι η πόλη των τυφλών! Εδώ. Θα χτίσουμε την πόλη μου και θα την ονομάσουμε Βυζάντιο. Είθε να γίνει ξακουστή και οι θεοί να την ευλογήσουν ώστε να μείνει στην ιστορία. **(Φεύγουν από τη σκηνή και έρχεται δυο αφηγητές)**

Αφηγητής: Και τα χρόνια περνούσαν και περνούσαν μέχρι που αυτοκράτορας της μεγάλης ρωμαϊκής αυτοκρατορίας έγινε ο Κωνσταντίνος αφού πρώτα νίκησε τους υπόλοιπους ενδιαφερόμενους. Ένας απ' αυτούς μάλιστα ο Λικίνιος όταν νικήθηκε από τον Κων/νο ήρθε και κρύφτηκε στο Βυζάντιο.

(ΜΟΥΣΙΚΗ:

Μπαίνει ο Λικίνιος τρομαγμένος και πίσω του ακολουθεί ο Κων/νος με τους στρατιώτες του.)

Λικίνιος: (Τρέχει να κρυφτεί)Ελπίζω να μη με βρει εδώ. Νικήθηκα αλλά δεν είναι ανάγκη να πεθάνω!

Κων/νος: (Ξιφασκούν) Λικίνιε δειλέ! Εδώ κρύφτηκες λοιπόν για να γλιτώσεις το τομάρι σου!

Λικίνιος: (Γονατίζει και παρακαλάει) Μα τους Θεούς δειλός δεν είμαι αλλά ξέρω να χάνω Κων/ νε. Δείξε μεγαλοψυχία και χάρισέ μου τη ζωή. Κι εγώ σαν μοναδικό αυτοκράτορα της αυτοκρατορίας θα σε αναγνωρίσω και θα σε υπηρετήσω!

Κων/νος: Εντάξει λοιπόν σου χαρίζω τη ζωή αφού είναι έτσι **(Τον σηκώνει).** Έλα τώρα να μου πεις γι αυτήν την πόλη που ήρθες να κρυφτείς γιατί πολύ μου τράβηξε το ενδιαφέρον.

Λικίνιος: Δεν είναι τυχαία πόλη άρχοντά μου! Κοίτα τη θέση της! Ελέγχει όλα τα στενά του Βοσπόρου και οι κάτοικοί της ευημερούν χρόνια τώρα!

Κω/νος: Ενδιαφέρον! Πολύ ενδιαφέρον!

Αφηγητής: Την είδε λοιπόν ο αυτοκράτορας την πόλη. Στο έξυπνο μυαλό του πολλές σκέψεις μπήκαν κι όταν μετά από λίγα χρόνια αποφάσισε να αλλάξει πρωτεύουσα στην αυτοκρατορία του ήρθε πάλι εδώ αναγνωρίζοντας την τρομερή στρατιωτική και οικονομική θέση που είχε.

Κων-νος : Αυτή θα είναι η νέα πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας. Εγώ ο ίδιος θα χαράξω τα σύνορα της.**(Με το δόρυ χαράζει σύνορα.)**

(Μπαίνει ο ένας πίσω από τον άλλον και κάνουν επιτόπιο περπάτημα)

Αξιωματικός: Μέχρι που θα πάμε αυτοκράτορά μου; Μέχρι που θα είναι τα καινούρια σύνορα της Πόλης; Πότε θα σταματήσεις;

Κων/νος: Θα σταματήσω όταν σταματήσει αυτός που βαδίζει μπροστά μου. **(Φεύγουν)**

Αφηγητής; Ποιος βάδιζε μπροστά του; Ποιος ήταν αυτός που κανένας άλλος δεν τον έβλεπε; Η παράδοση λέει ότι άγγελος Κυρίου προχωρούσε μπροστά και ο Κων/νος ακολουθούσε. Γι αυτό την είπαν Θεόκτιστη και Βασιλεύουσα την Άγια Πόλη τούτη. Και την μεγάλωσε την πόλη του Ο Κων-νος και τη στόλισε με μεγαλόπρεπα κτίρια, με ναούς και η πόλη γινόταν κάθε μέρα και πιο όμορφη και πιο γνωστή στην οικουμένη.

(Ενώ μιλάει ο αφηγητής εμφανίζονται ο Μ. Κων/νος με την Αγία Ελένη.)

Ελένη: Για μου τόσο όμορφη πόλη όσο τούτη ούτε η Ρώμη ούτε καμιά μέχρι σήμερα. Να είσαι ευλογημένος!

Κω/νος: (Υπόκλιση) Σ' ευχαριστώ σεβαστή μου μητέρα. Τα λόγια σου με τιμούν και με κάνουν πολύ περήφανο. Τι άλλο μπορεί να κάνει ένας γιος για την λατρεμένη του μητέρα! Πες το και θα γίνει αμέσως.

Ελένη: Όλα καλά υιέ μου. Την ευχή μου να έχεις! **(Τον φιλάει στο κεφάλι)** Είναι βέβαια κάτι που με στεναχωρεί αλλά ...πώςνα το πω στον αυτοκράτορά μου;

Κω/νος: Με μια μόνο λέξη πες το και θα γίνει! Αν είμαι εγώ αυτοκράτορας εσύ έχεις μεγαλύτερη αξία γιατί είσαι η μητέρα του αυτοκράτορα!

Ελένη: Στο λέω λοιπόν με θάρρος και η απόφαση δική σου. Καλός και συμπονετικός είσαι με του χριστιανούς αδελφούς μου. Έβγαλες και το διάταγμα στο Μεδιόλανο που απαγορεύει τις σφαγές τους πια όμως....

Κω/νος : Όμως τι ; Πες μου σεβαστή μητέρα.

Ελένη: Εσύ δεν είσαι χριστιανός! Δεν βαφτίστηκες στη χάρη του Χριστού μας. Σκέφτομαι και στεναχωριέμαι όταν έρθει η ώρα της κρίσης σου, τι θα πεις στον αγαπημένο μου Χριστό;

(ΠΑΓΩΜΕΝΟΙ ΣΤΗ σκηνή όλοι και εμφανίζονται δυο αφηγητές.)

Αφηγητής: Το σκέφτηκε ο Κων\νος. Όμως δεν του ήταν εύκολο. Μόνο στο τέλος της ζωής του όταν πια ήταν έτοιμος να φύγει απ' αυτόν τον κόσμο ζήτησε να βαφτιστεί χριστιανός για να μπορέσει να δώσει λογαριασμό στον αληθινό θεό για τη ζωή του. Για όλα αυτά όμως που έκανε και προστάτεψε τους χριστιανούς όσο ζούσε, η εκκλησία μας τον τιμά σαν άγιο, μαζί πάντα με τη μητέρα του.

(φευγουν κων/νος και ελενη)

Αφηγητής: Και τα χρόνια πέρασαν. Και άλλοι αυτοκράτορες ήρθαν πολλοί! Άλλοι καλοί και ικανοί άλλοι ανίκανοι και άχρηστοι. Η αυτοκρατορία βέβαια είχε μείνει πια η μισή γιατί το δυτικό τμήμα είχε πέσει στα χέρια άλλων λαών. Η Βασιλεύουσα όμως, που τώρα ονομαζόταν Κωνσταντινούπολη προς τιμή του Μ. Κων/νου, όλο και μεγάλωνε, όλο και ομόρφυνε και τα τείχη της ήταν τόσο γερά, που κανείς εχθρός, ούτε να σκεφτεί δεν μπορούσε για να την αλώσει. Οι άνθρωποι της, όμορφα ζούσαν και τίποτα δεν έλειπε από την αγορά της Πόλης. Και του πουλιού το γάλα έβρισκε κανείς στις κλειστές και υπαίθριες αγορές της.

(ΜΟΥΣΙΚΗ)

Αφηγητής: Έτσι περνούσαν τα χρόνια! Πλούσιοι και φτωχοί τότε καλά περνούσαν, τότε δύσκολα! Ήρθε και η εποχή να βασιλέψει και ο Ιουστινιανός. Έξυπνος αυτοκράτορας. Ήξερε να διαλέγει καλούς συνεργάτες και πάνω απ' όλα είχε έξυπνη και φιλόδοξη γυναίκα. Μη νομίζετε ότι τζάμπα λένε ότι πίσω από έναν ικανό άνδρα κρύβεται μια ακόμα πιο ικανή γυναίκα. Αυτό συνέβαινε κι εδώ. Η Θεοδώρα η ξακουστή ήταν και ικανή και έξυπνη μα πάνω απ' όλα όπως προείπαμε φιλόδοξη.

(Εμφανίζονται στη σκηνή ο Ιουστινιανός, η Θεοδώρα, ο Ναρσής και ο Βελισάριος. Ο Ιουστινιανός κάθεται στο θρόνο του ενώ οι υπόλοιποι στέκονται γύρω του.)

Ιουστινιανός: Καλά καμωμένα όλα αγαπητοί μου. Ο λαός ευημερεί. Οι πλούσιοι πληρώνουν επιτέλους φόρους. Την αυτοκρατορία μου έχω σκοπό να τη φτάσω στα παλιά της σύνορα και η Μεσόγειος θα ξαναγίνει ρωμαϊκή λίμνη. Όλα καλά λοιπόν και σήμερα ακόμα καλύτερα γιατί άκουσα πως στον ιππόδρομο θα γίνουν λαμπρές αρματοδρομίες.

Θεοδώρα: Έτσι άκουσες;..., μόνο που εγώ... σαν κάτι κακό να πήρε το αυτί μου. Ας μας τα πει όμως ο Ναρσής καλύτερα που σίγουρα ξέρει περισσότερα.

Ναρσής: Οι πληροφορίες μου λένε αυτοκράτορά μου πως σήμερα κάτι ετοιμάζουν οι Πράσινοι και οι Βένετοι. Γι αυτό καλά είναι να μην πάτε στον ιππόδρομο.

Ιουστινιανός: (Σηκώνεται από θρόνο) Σαν τι ετοιμάζουν δηλαδή; Δεν τους άρεσε επειδή πληρώνουν κι αυτοί φόρους σαν όλους του άλλους πολίτες; Μέχρι τότε θα πλήρωναν φόρους μόνο οι φτωχοί;

Βελισάριος: Καλά τα λες αυτοκράτορά μου! Όμως αυτοί δυσαρεστήθηκαν πολύ με τους καινούριους φόρους. Ξεσηκώνουν το λαό εναντίον σου κι αν δεν κάνουμε κάτι, πολύ φοβάμαι πως θα έχουμε επεισόδια.

Ιουστινιανός: Δεν το πιστεύω Βελισάριε. Ο λαός είναι ικανοποιημένος. Η ζωή του έχει βελτιωθεί πολύ από τότε που ανέβηκα εγώ το θρόνο. Γιατί να ξεσηκωθεί για το χατίρι των πλούσιων;

(Εμφανίζονται τρέχοντας δυο στρατιώτες.)

Στρατιώτης Α : Αυτοκράτορά μου Συμφορά μεγάλη μας βρήκε! **(ΟΡΘΙΟΣ)** λαός βγήκε στους δρόμους και φωνάζει «Νίκα Νίκα». Οι Πράσινοι και οι Βένετοι τους ξεσήκωσαν εναντίον σου.

Στρατιώτης Β : Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά ανακηρύξαν και το Υπάτιο αυτοκράτορα στον Ιππόδρομο και απειλούν να μπουν στο παλάτι και να σε

σκοτώσουν. Πρέπει να φύγεις αυτοκράτορά μας να σωθείς!

Ιουστινιανός (ΑΠΟΡΕΙ) Ο λαός μου; Ο δικός μου ο λαός που τόσα έχω κάνει για κείνον δε με θέλει; Δεν αναγνωρίζει τα καλά που του έκανα; Τι νόημα έχει τότε να είμαι αυτοκράτορας; Με τόση αχαριστία για ποιο λόγο να μοχθώ γι αυτούς; Και απειλούν να με σκοτώσουν; Ποιον; Εμένα; Που τόσα βράδια έμεινα άγρυπνος να βρω λύσεις στα προβλήματά τους; Τι αχαριστία Θεέ μου!! Δεν αξίζουν τίποτα λοιπόν! Θα φύγω κι ας αναλάβει ο Υπάτιος αφού τον θεωρούν καλύτερο.

Θεοδώρα: Για μια στιγμή! Πού νομίζεις ότι πηγαίνεις; Ποιος σου είπε ότι έχεις το δικαίωμα να παρατήσεις το θρόνο, να χάσεις τον τίτλο του αυτοκράτορα κι εγώ της αυτοκράτειρας; Άκου να σου πω, εγώ παντρεύτηκα αυτοκράτορα και θέλω να ζήσω και να πεθάνω σαν αυτοκράτειρα. Αν θέλεις να φύγεις, φύγε! Να ξέρεις όμως ότι πολύ γρήγορα θα σε βρουν και θα σε σκοτώσουν με ατιμωτικό τρόπο όπως θα σου αξίζει. Εγώ θα μείνω και θα αντιμετωπίσω αυτά που έρχονται όπως αρμόζει σε μια αυτοκράτειρα. Ναρσή! Βελισάριε!

Ναρσής Βελισάριος: Διατάξτε κυρία τι πρέπει να γίνει.

Θεοδώρα: Πάρτε όσους πιο πολλούς στρατιώτες μπορείτε και πάτε στον ιππόδρομο και στους δρόμους. Δεν πρέπει να μείνει ατιμώρητος κανένας. Μόνο έτσι θα καταλάβουν τη δύναμή μας.

Ναρσής Βελισάριος; Αυτοκράτορα Ιουστινιανέ;

Ιουστινιανός: (Κουνάει χέρι υποτιμητικά) Κάντε ότι σας είπε η αυτοκράτειρα. Αυτή είναι και η δική μου θέληση.

(ΠΑΓΩΝΗ Η ΣΚΗΝΗ – ΜΟΥΣΙΚΗ)

Αφηγητής: Έτσι κι έγινε! 30.000 άνθρωποι σφάχτηκαν εκείνη τη μέρα . Άλλοι στους δρόμους και οι περισσότεροι μέσα στον Ιππόδρομο. Πνίγηκε η Κων/πολη στο αίμα και ο αυτοκράτορας στις τύψεις. Κάποτε τέλειωσε το κακό και ο λαός κατάλαβε τη δύναμη του παλατιού. Η πόλη έρημη και καμένη. Οι άνθρωποι φοβισμένοι. Η αυτοκράτειρα απόλυτα ικανοποιημένη και ο Ιουστινιανός να ψάχνει να βρει τρόπους εξιλέωσης.

Ιουστινιανός: Ορκίζομαι στο Θεό, που του ζητάω ταπεινά να με συγχωρήσει για όλες αυτές τις ψυχές που χάθηκαν άδικα, να ξαναφτιάξω την πόλη Του. Θα την ξαναφτιάξω πιο όμορφη και πιο λαμπερή. Και στη Σοφία του θα φτιάξω ένα ναό που όμοιό του δεν θα υπάρχει σ' όλη τη γη.

Θεοδώρα: Ναι, να φτιάξεις την Αγία Σοφία, τον πιο λαμπρό ναό που θα υπάρξει ποτέ. Καλύτερο κι από το ναό του Σολομώντα. Έτσι το όνομά μας θα μείνει γραμμένο για πάντα με χρυσά γράμματα στην ιστορία. Κανείς δεν θα ξεχάσει τον Ιουστινιανό και τη Θεοδώρα και θα μας μνημονεύουν στους αιώνες των αιώνων!

Ιουστινιανός: Τον ναό της Αγίας Σοφίας θα τον αναθέσω στους δύο πιο καλούς αρχιτέκτονες της αυτοκρατορίας μου που είναι από την Ελλάδα. Τον Ανθέμιο και τον Ισίδωρο. Φωνάξτε τους !
(Εμφανίζονται μπροστά του) Έμαθα πως είστε οι πιο ονομαστοί αρχιτέκτονες της αυτοκρατορίας μου. Θέλω να μου φτιάξετε τον ναό της Σοφίας του Θεού. Να χτιστεί έτσι που όμοιος του να μην υπάρχει πουθενά.

Ανθέμιος: Ελπίζουμε να τα καταφέρουμε. Σκεφτόμαστε να φτιάξουμε έναν νέο ρυθμό τον Βασιλικό με Τρούλο.

Ισίδωρος: Θα συνδυάσουμε τον ρυθμό της ορθογώνιας βασιλικής , με τον οποίο έχουν χτιστεί οι πρώτοι χριστιανικοί ναοί, και του περίκεντρου ναού με τρούλο. Αν τα καταφέρουμε θα μείνει στην ιστορία αυτοκράτορά μου ο ναός σου και όλοι θα μιλάνε για σένα.

Ιουστινιανός: Είμαι σίγουρος πως θα τον φτιάξετε όπως τον έχω ονειρευτεί. Ξεκινήστε

(ΠΑΓΩΝΕΙ Η σκηνή και έρχονται δυο αφηγητές.)

Αφηγητής: Έτσι κι έγινε: «**Νενίκηκάς σε Σολομών**», αναφώνησε ο Ιουστινιανός 537μ.Χ όταν μπήκε στην Αγία Σοφιά! Και πράγματι το όνομα των δυο, Ιουστινιανού και Θεοδώρας, αχώριστα κι αθάνατα έμειναν στη ιστορία. **(ΦΕΥΓΟΥΝ – ΜΟΥΣΙΚΗ)**

Και πέρασαν τα χρόνια και πολλοί αυτοκράτορες βασίλεψαν και ήρθε η ώρα και έγινε αυτοκράτορας ο Ηράκλειος και η Βυζαντινή αυτοκρατορία ευημερούσε.

Αφηγητής: Όμως κάποια στιγμή ένας φοβερός εχθρός οι Άβαροι βρέθηκαν να πολιορκούν τα τείχη της πόλης. Και ωωω!!! συμφορά ο αυτοκράτορας με τον περισσότερο στρατό λείπει από την πόλη. Ο λαός τρομοκρατημένος απευθύνεται στον άλλο του ηγέτη, τον θρησκευτικό. Τον Πατριάρχη Σέργιο.

. (Στη σκηνή εμφανίζεται πρώτα ο Πατριάρχης ο οποίος προσεύχεται και στη συνέχεια τρέχοντας μπαίνουν δυο πολίτες.)

Πολίτης Α: Συμφορά μας! Οι Άβαροι είναι έτοιμοι να μπουν στη πόλη. (**ΓΟΝΑΤΙΖΕΙ**)
Άγιε Πατριάρχη σώσε μας. Παναγιά μου κάνε το θαύμα σου! Είναι πολλοί! Σωτηρία δεν υπάρχει! Έχουν φτάσει κάτω από τα τείχη! Μόνο ένα θαύμα θα μας σώσει!

Πολίτης Β: Λείπει και ο αυτοκράτοράς μας, ο Ηράκλειος! Μ' όλο μας το στρατό πολεμάει τους Πέρσες μακριά μέσα στη χώρα τους! Ποιος να πολεμήσει τώρα για να σώσει την Πόλη μας;

Σέργιος: (ΚΡΑΤΑΕΙ ΕΙΚΟΝΑ) Ελάτε αδερφοί μου! Ελάτε να προσευχηθούμε στην Παναγιά μας που είναι η προστάτιδά μας. Εδώ στην εκκλησιά της να την παρακαλέσουμε να μας σώσει: **(Ακάθιστο Ύμνο)**. Πάμε αδερφοί μου πάμε στα τείχη της πόλης να δουν οι στρατιώτες μας την Παναγία μας και να πάρουν κουράγιο. (**ΓΥΡΙΖΕΙ ΜΕ ΕΙΚΟΝΑ**)

(Φεύγουν από τη σκηνή και έρχονται οι δυο αφηγητές.)

Αφηγητής: Έτσι κι έγινε! Ο Πατριάρχης γύρισε πάνω στα τείχη με την εικόνα της Παναγίας στην αγκαλιά του και να που έγινε το θαύμα. Ξαφνικά και κει που κανένας δεν το περίμενε ξαφνική θεομηνία, ένας τεράστιος ανεμοστρόβιλος και μια τρικυμία έπληξαν τον εχθρό.

Αφηγητής: Τα πλοία των Αβάρων βούλιαξαν, οι στρατιώτες έφυγαν τρομοκρατημένοι και η πόλη γλίτωσε. Η Παναγία, μεγάλη η χάρη της, έσωσε την πόλη της.

Και πέρασαν τα χρόνια και πότε ικανοί και άξιοι αυτοκράτορες και πότε ανίκανοι και ανάξιοι κυβέρνησαν την Πόλη και την αυτοκρατορία. Και κάποτε άλλο κακό βρήκε την πόλη.

(Μπαίνει στη σκηνή ένα παιδί κρατώντας μια εικόνα στα χέρια και προσπαθεί τρομαγμένο να την κρύψει.)

Πολίτης Α: Γρήγορα να την κρύψω καλά εδώ πίσω να μην τη βρουν και την καταστρέψουν!

Πολίτης Β: Τι κάνεις εκεί; τι κρύβεις; Εικόνα είναι; Μίλα!

Πολίτης Γ: Σε είδαμε! Μη κρύβεσαι! Φέρε αμέσως εδώ αυτό που έκρυψες!

Πολίτης Α: Αλήθεια δεν έκρυψα τίποτα! Κάτι σκουπίδια πέταξα.

Πολίτης Β : Το είδα ότι ήταν εικόνα! Καλά δεν ντρέπεστε; Είναι δυνατόν να λατρεύετε εικόνες; Ο Θεός μας είπε πως δεν πρέπει να λατρεύουμε υλικά αγαθά και σεις προσκυνάτε το χρυσό και το ασήμι στις εικόνες;

Πολίτης Γ: Είστε ειδωλολάτρες; Λατρεύετε τα είδωλα; Τι μας παράγγειλε ο Θεός μας; Να προσκυνάμε υλικά αγαθά; Λέγε! Λέγε πριν σε κάνουμε να μετανιώσεις για τα ψέματά σου!

Πολίτης Α: Δε προσκυνάμε ούτε το χρυσό ούτε το ασήμι στις εικόνες. Το πρόσωπο της εικόνας λατρεύουμε.

Πολίτης Β: Αυτό που κάνετε είναι αμαρτία και ο Θεός θα σας τιμωρήσει.

Πολίτης Γ: Μετανόησε και θα σωθείς! Φέρε την εικόνα που έκρυψες και κατέστρεψε την εδώ μπροστά μας και ίσως ο Θεός να σε συγχωρήσει για τις αμαρτίες σου!

Πολίτης Α : Αυτό που κάνετε εσείς είναι αμαρτία! Κάψατε τόσες εικόνες καταστρέψατε τόσα κειμήλια. Ο Θεός εσάς θα τιμωρήσει.

(Φεύγουν από τη σκηνή. Συνεχίζουν τέσσερις αφηγητές.)

Αφηγητής: Έτσι συνεχίστηκαν οι διαμάχες οι καταστροφές και οι λεηλασίες των εκκλησιών. Όσπου οι άρχοντες της εκκλησίας μαζεύτηκαν να λύσουν αυτό το πρόβλημα. Και να τι αποφάσισαν. Οι εικόνες θα συνεχίσουν να στολίζουν τις εκκλησίες αλλά οι πιστοί να προσκυνούν το πρόσωπο που εικονίζεται και όχι το υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένες. Έτσι κέρδισαν οι εικονολάτρες και έχασαν οι εικονομάχοι.

Αφηγητής: Και πέρασαν τα χρόνια. Αυτοκράτορες πολλοί κυβέρνησαν άλλοι καλά άλλοι όχι. Και ήρθε το σωτήριο έτος 1054, όταν ο Πάπας Λέων Θ΄ και ο Πατριάρχης Μιχαήλ Α΄ Κηρουάριος αντάλλαξαν μεταξύ τους αναθέματα, και ήρθε το σχίσμα μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Με δυο λόγια ο Πάπας που είχε έδρα στη Ρώμη θεωρούσε ότι είναι ο ανώτερος αρχηγός όλων τω χριστιανών. Το ίδιο όμως θεωρούσε και ο Πατριάρχης ο οποίος είχε έδρα στην Κων/πολη. Και επειδή οι δυο τους δεν μπόρεσαν να βρουν ποιος είναι ο ανώτερος, χώρισαν τους χριστιανούς σε Καθολικούς και Ορθόδοξους. Αυτό θα το πληρώσουμε πολύ ακριβά αργότερα όπως θα δούμε παρακάτω.

Αφηγητής: Χωρισμένοι λοιπόν οι χριστιανοί πορεύονται στους αιώνες! Οι Πάπες της Ρώμης στέλνουν σταυροφόρους να ελευθερώσουν τους Αγίους Τόπους από τους άπιστους! Ποτάμι το αίμα κυλάει για την αγάπη και την πίστη του Χριστού! Σωτήριων έτος 1204. Οι σταυροφόροι του Πάπα Ιννοκέντιου Γ΄ ξεκινούν μια ακόμα σταυροφορία. Όμως αντί τα πλοία τους να κατευθυνθούν προς τους Αγίους τόπους, αλλάζουν ρότα και κινούν για την Κων/πολη! Έμε μια λυσσαλέα επίθεση καταλαμβάνουν την πόλη. Η καταστροφή της είναι σχεδόν ολοκληρωτική. Μαρτυρίες αναφέρουν ότι οι Λατίνοι μπήκαν μέσα σε εκκλησιές καβάλα στα άλογά τους και τις κατέστρεψαν. Περίπου εξήντα χρόνια έμειναν οι Λατίνοι στην Κων/πολη και η αυτοκρατορία έχασε την παλιά της λάμψη και αίγλη. Έφυγαν με το καλό και ανέλαβαν και πάλι οι νόμιμοι αυτοκράτορες.

(ΤΡΑΓΟΥΔΙ – ΠΟΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

Τα αγόρια με κομπολόι κύκλο)

Αφηγητής: Και τα χρόνια περνούσαν. Η αυτοκρατορία προσπαθούσε με νύχια και δόντια να ορθοποδήσει αλλά ένας καινούριος εχθρός πιο δυνατός πιο αποφασισμένος κάνει την εμφάνισή του. Οι Τούρκοι .

1453!! Η χρονιά που σφράγισε την αυτοκρατορία. Οι Τούρκοι ύστερα από σκληρές μάχες βρίσκονται έξω από τα τείχη της Πόλης και είναι πια ζήτημα ωρών να μπουν μέσα.

Αυτοκράτορας είναι ο Κων/νος ο Παλαιολόγος, ο οποίος μαζί με όλους τους πολίτες της πόλης βρίσκονται μέσα στην Αγιά Σοφιά.

(Μπαίνουν στη σκηνή τρομαγμένοι οι πολίτες ενώ ο Παλαιολόγος ήδη βρίσκεται πάνω στη σκηνή).

Πολίτης Α: Ακούτε τις φωνές τους; Θεέ μου θα μπουν μέσα στην πόλη! Θα μας σφάξουν όλους! Κανέναν μας δεν θα λυπηθούν! Τι θα κάνουμε;

Παλαιολόγος: Αδέρφια "Εάν ειλικρινά υπακούσετε σε ότι σας διέταξα, ελπίζω ότι, με τη βοήθεια του Θεού, θα αποφύγουμε τη δίκαιη τιμωρία του, που κρέμεται πάνω μας". Οι Τούρκοι είναι πολλοί! Εμείς ελάχιστοι! Μόνο η πίστη μας έμεινε πια και μ' αυτήν οδηγό θα πολεμήσουμε.

Πολίτης Β : Θα τα καταφέρουμε αυτοκράτορά μας. Η Παναγία θα κάνει και πάλι το θαύμα της όπως τότε με τους Αβάρους. Θα πολεμήσουμε όλοι στο πλευρό σου ενωμένοι και θα νικήσουμε. Δεν γίνεται δεν μπορεί αυτή η Πόλη να πέσει σε χέρια άπιστων!

Πολίτης Α: έχεις δίκιο! Για μια στιγμή δείλιασα... όμως τώρα νιώθω δυνατή! Με την καθοδήγησή σου αυτοκράτορά μας θα τα καταφέρουμε! Δεν είναι δυνατόν να αλωθεί η πόλη της Παναγιάς!

Παλαιολόγος: Είναι αλήθεια ότι αυτή η πόλη είναι της Μεγαλόχαρης Παναγιάς κι ακόμα κι αν πέσει σήμερα στα χέρια των Τούρκων πάλι με χρόνους με καιρούς πάλι δικιά μας θα΄ ναι. Ας ψάλουμε για μια φορά ακόμα την προσευχή στην προστάτιδα Παναγιά μας.

(Τα παιδιά φεύγουν από τη σκηνή τραγουδώντας Ακάθιστο)

Αφηγητής: Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος βλέποντας το τέλος να έρχεται ζητά βοήθεια από το Δεσποτάτο του Μυστρά και την Κρήτη προκειμένου να υπερασπιστεί την Πόλη στην επικείμενη πολιορκία από τον Μωάμεθ Β΄.

Αφηγητής: Στο μήνυμα ανταποκρίνονται οι Κρητικοί και με αρχηγό τον Σφακιανό Μανούσο Καλλικράτη στέλνουν 5 πλοία τα οποία αναχωρούν από τη Σούδα στα μέσα Μαρτίου. Ναυμαχούν με Τούρκους στον Μαρμαρά, σπάνε τον αποκλεισμό και εισέρχονται στην Πόλη.

(ΜΟΥΣΙΚΗ – ΜΑΥΡΑ ΜΑΝΤΙΛΙΑ)

(Σε μια γωνιά ο καλόγερος κρατά ένα τηγάνι και ένας πολίτης τον πλησιάζει τρομαγμένος..)

Πολίτης: Γρήγορα παππούλη άσε το τηγάνι και τρέξε να σωθείς! Οι Τούρκοι μπήκαν στην Πόλη.

Καλόγερος: Τι είναι αυτά που λες αδερφή μου; Στην πόλη της Παναγιάς δεν πατούν άπιστοι. Αν μπήκαν Τούρκοι στην πόλη, τότε, τα ψάρια που τηγανίζω, να ζωντανέψουν και να κολυμπήσουν πάλι.

Αφηγητής: Και ζωντάνεψαν τα ψάρια και μπήκαν στη στέρνα στο Μπαλουκλί και περιμένουν τον καλόγερο να γυρίσει να ολοκληρώσει το τηγάνισμα. Και μαρμάρωσε κι ο βασιλιάς! Και ο άγγελος κυρίου τον έκρυψε πίσω από την Ωραία Πύλη και όλοι περιμένουν τη μέρα της επιστροφής του.

Μύθοι παραδόσεις δοξασίες. Τόσες πολλές τόσες διαφορετικές.

Αφηγητής: Έτος 2013! Η Κων/πολη, η πρωτεύουσα τριών αυτοκρατοριών, είναι σήμερα μια μεγαλούπολη 18.000.000 ανθρώπων. Ελάχιστοι Έλληνες ζουν σήμερα σ΄ αυτή. Τ΄ όνομά της όμως πάντα αποτελούσε και συνεχίζει ν΄ αποτελεί μαγνήτη για όλους μας.

Η Πόλη που χτίστηκε δίπλα στην πόλη των τυφλών συνεχίζει να μαγεύει τα πλήθη των επισκεπτών, κάνοντας το Βύζαντα να χαμογελάει από ψηλά.

Ναι!! Η Πόλη του αξέχαστη στους αιώνες, με λαμπρό παρελθόν και τεράστια ιστορία, συνεχίζει να ζει και να βασιλεύει!

Ο μαρμαρωμένος βασιλιάς

Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη Μηλιά
που λένε τα γραμμένα,
το 'να σκοτώθηκε, τ' άλλο λαβώθηκε
δε γύρισε κανένα.

Για τον μαρμαρωμένο βασιλιά
ούτε φωνή, ούτε λαλιά.
τον τραγουδάει όμως στα παιδιά,
σαν παραμύθι η γιαγιά.

Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη Μηλιά
που λένε τα γραμμένα,
το 'να σκοτώθηκε, τ' άλλο λαβώθηκε
δε γύρισε κανένα.

Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη Μηλιά,
δυο πετροχελιδόνια,
μα κει εμμείνανε κι όνειρο γίνανε
και δακρυσμένα χρόνια.
Για τον μαρμαρωμένο βασιλιά
ούτε φωνή, ούτε λαλιά.
τον τραγουδάει όμως στα παιδιά,
σαν παραμύθι η γιαγιά.

Τα τραγούδια της παράστασης

[ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ \(ΖΩΗ ΜΗΛΙΟΥ\)](#)

[ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ \(ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ\)](#)

[ΜΑΥΡΑ ΜΑΝΤΗΛΙΑ\(1453 Η ΠΟΛΙΣ ΕΑΛΩ\) \(ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΑΡΑΓΙΟΥΔΗΣ\)](#) κάναμε χορογραφία με μαντίλια κρητικά

[ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ - ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΟΥ ΟΙ ΠΑΤΡΙΔΕΣ](#)

[ΜΟΝ ΔΩΣΤΕ ΛΟΓΟ ΣΤΗ ΦΡΑΓΚΙΑ \(ΖΩΗ ΜΗΛΙΟΥ\)](#) σε αυτό το κομμάτι όταν ακούγαμε μόνο μουσική μιλούσε ο μαθητής μου για τους σταυροφόρους και όταν ακούγονταν τα λόγια από τη τραγουδίστρια ο μαθητής δε μιλούσε έκανε κινήσεις πάνω στη σκηνή πένθιμες

[ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΟΥΛΙΑ\(ΑΛΚΥΟΝΗ\)](#) με αυτό ξεκίνησα εναλλάξ οι μαθητές ένα έμπαινε με μαύρη σάρπα πένθιμα την άφηνε κάτω και ταυτόχρονα έμπαινε άλλο παιδί με κερύ αναμμένο που το άφηνε πάνω μπροστά στη σκηνή

[ΠΑΡΘΕΝ Η ΡΩΜΑΝΙΑ\(ΖΩΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ\)](#) τραγούδι για το τέλος όπου τα παιδιά ένα ένα έβγαινε και έσβηνε το κερύ που είχε ανάψει όταν ξεκίνησε η παράσταση

[ΠΟΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ \(Μαρια Φαραντουρη\)](#) το κάναμε χορογραφία με κομπολόγια

[ΤΗ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ ΜΗΝ ΤΗΝ ΚΛΑΙΣ \(Κωνσταντίνος Τσαχουριδης\)](#) υπόκλιση από τα παιδιά

[ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ \(Με στίχους\)](#)

[Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ](#)

Ανάμεσα στις διαφάνειες ακούστηκαν οι μουσικές:

[Βυζαντινό οργανικό σύνολο\(Μουσικό Σχολείο Αλίμου\)](#)

[ROYALTY FREE Epic Drums Cinematic,](#)

[David and Goliath- Orchestr-AI1](#)

[Eternal Eclipse - Chronicles of a Hero](#)

ΛΟΥΚΙΑ ΒΑΛΑΣΗ - ΣΤΕΛΛΑ ΒΑΛΑΣΗ

[Λουκία Βαλάση-Στέλλα Βαλάση "Ύμνος της Ειρήνης"\(Αρχαίο θέατρο Λάρισας\)-instrumental version](#)

[Λουκία Βαλάση-Στέλλα Βαλάση "Ύμνος της Ειρήνης"\(Αρχαίο θέατρο Λάρισας\)-Official Music Videoclip](#)

[Λουκία Βαλάση-Στέλλα Βαλάση "Ύμνος της Ειρήνης"\(Αρχαίο θέατρο Λάρισας\)-Official Music Videoclip 4k](#)

[ΟΥΚΙΑ ΒΑΛΑΣΗ//ΛΟΥΚΙΑ VALASI-ΣΤΕΛΛΑ ΒΑΛΑΣΗ//STELLA VALASI-TANSEN SAMAROH FESTIVAL](#)